

plejer at se ved vore Møder. Ogsaa den københavnske Presse vil sandsynligvis sende Repræsentanter. Der maa med andre Ord skaffes Referentpladser. Jægermesteren har en Gang for alle stillet sig til vor Raadighed, hvor det gælder den Slags større Arrangementer paa Festpladsen. Jeg har derfor straks villet underrette ham."

"Jeg skal sige det til min Mand. Han ordner det saa nok, som De vil have det. — Maa jeg ikke skænke Dem en Kop Kaffe, Pastor Gaardbo?"

"Nej Tak," svarede Præsten uden Formaliteter.

"En Cigaret maaske?"

Hun rakte ham sit eget Guld-Etui, som laa paa Bordet.

"Nej Tak," gentog Præsten. "Jeg ryger ikke." — Og da han nu havde udrettet sit Ærinde, rejste han sig med det samme, bukkede og gik hurtigt bort.

Jytte var bleven takkefuld. Hendes agtpaagivende Blik havde lagt Mærke til det aabenlyse Behag, hvormed Fru Vilhelmine under hele Samtalen havde betragtet den smukke unge Præst. Stykke for Stykke havde hun taget hans Person op til en nærgaaende Vurdering. I sin Forlegenhed havde Jytte tilsidst ikke vidst, hvor hun skulde gøre af sine egne Øjne.

"Tænk, at Enslev kommer hertil!" sagde Fru Bertha. "Jeg kan næsten ikke forstaa det; men det maa jo være rigtigt, naar han siger det. Hvad var det forresten, han hed, jeres ny Præst?"

"Gaardbo."

"Ja — det er rigtigt. Jeg husker, jeg har set Navnet et Par Gange i Referater af politiske Møder. Er han ikke temmelig yderliggaaende?"

"Han er vist nærmest Socialist. Det er ogsaa mest de Fattige her paa Egnen, der hører ham. Han skal forresten præke ganske kønt. Men vi omgaaes ikke. Han har et Par Gange været inde paa Kontoret hos John, men rigtig Visit har han aldrig gjort. Han er lidt sær, — som man ogsaa nok kan se paa ham. Han har overhovedet ikke gjort Visit hos en eneste Familje og tager ikke ud i Selskaber. Han er heller ikke gift."

"Er han allerede Enkemand?"